

אית תמן, אבל אימא לכו ברמיזא, שבע
הבלים אינון, וזפאה מאן דלא נטיל לאגרייהו
בהאי עלמא, ואינון דכלילן בבת שבע, ואינון
בהאי קרא, הבל (דק ע"א) חד, הבלים תרין
הא תלת, הבל הבלים תלת הרי שית, הפל
הבל הא שבע, ולקבלייהו שבע שמהן
אבגית"ץ וכו', אלו שבע הבלים אינון
כפולים, לקבל שבע שרגין דמנרתא, כפולים,
דאתמר בהון (זכריה ד ב) שבעה ושבעה מוצקות,
(ואינון) שבע הויות, דאתמר בהון באמירה יהי
אור, והוי מיד, ולבושין דאינון שבע הויות
אינון שבע שמהן אבגית"ץ וחברוי, הבל איהו
להב, הבלים להבים, ועלייהו אתמר (תהלים כט
ו) קול יהו"ה חוצב להבות אש, ומאן דידע
באלין הבלים, פד אפיק לון מפומוי ומלביה
ידע לכוונא בשכינתא עלאה, דכל הבלים
מינה תליין, ומתלבשן בשכינתא תתאה,
דכליל שבע שמהן אבגית"ץ וחברוי, דאינון
אתוון דבהון אתבריאוי שמיא וארעא, דאלין
תליין באמירה ואלין בעשיה, ברזא דאומר
ועושה מיד, ואלין שבע הבלים אינון כפולים,
לקבל שבע שרגין דמנרתא, כפולים, דאתמר
בהו (זכריה ד ב) שבעה ושבעה מוצקות לגרות
וגו', (אלין באמירה ואלין בעשיה, ואינון י"ה יו"ד ה"א, ו"ה
וא"ו ה"א אלין אינון שבעה ושבעה מוצקות).

(זפאה עמא דידעין לסלקא צלותין באמירה ועובדא ועליה אתמר
(ישעיה נא טז) ואשים דברי בפיד וכו', והא אוקמוה אל
תקרי עמי, אלא עמי בשותפו, כמה דאתמר ביה (תהלים לג ו)
בדבר יהו"ה שמים נעשו כו', הכי אנת בשותפו עמי, דכמלוך
אתעבירו שמיא וארעא.

ועוד הבל ה' לב, ה' אתפלג לד"ו פרצופין, ד"ה, ד' ארבע רגלין
ועוד, הבל ה' לב, ה' מתחלק לד"ו פרצופים, ד"ו, ד' ארבעת רגלי הפסא, ו' שש מעלות לכפסא.

בודאי שסוד עליון יש שם, אבל
אמר לכם ברמז. שבעה הבלים
הם, ואשרי מי שלא נוטל את
שכרם בעולם הזה, והם
שפלוילים בבת שבע, והם בפסוק
הזה, הבל אחד, הבלים שנים,
הבל הבלים שלשה, הרי ששה,
הפל הבל - הרי שבעה, וכןגודם
שבעה שמות אבגית"ץ, אלו
שבעת ההבלים הם כפולים, כנגד
שבעת הנרות של המנורה,
כפולים, שנאמר בהם שבעה
שבעה מוצקות, (יהם) שבע
הויות שנאמר בהן באמירה יהי
אור, והיה מיד, והלבושים של
אותם שבע הויות הם שבעה
שמות אבגית"ץ וחברוי, הבל
הוא להב, הבלים להבים,
ועליהם נאמר קול יהו"ה חוצב
להבות אש, ומי שמכיר את
ההבלים הללו, פשמוציא אותם
מפיו ומלבו, יודע לכוון בשכינה
העליונה, שכל ההבלים יוצאים
ממנה ומתלבשים בשכינה
התחתונה, שכוללת שבעה
שמות אבגית"ץ וחברוי, שהם
האותיות שבהן נבראו שמים
וארץ, שאלו תלויים באמירה
ואלו בעשיה, בסוד של אומר
ועושה מיד, ושבעת ההבלים
הללו הם כפולים, כנגד שבעה
גרות המנורה, כפולים, שנאמר
בהם שבעה ושבעה מוצקות
לגרות וגומר, (אלו באמירה ואלו בעשיה,
יהם י"ה יו"ד ה"א, ו"ה וא"ו ה"א, אלו הם שבעה
ושבעה מוצקות).

(אשרי העם שיודעים להעלות
תפלות באמירה ובמעשה, ועליו
נאמר ואשים דברי בפיד וכו',
והרי פרשוה אל תקרי עמי אלא
עמי, בשתפות, כמו שנאמר בו
בדבר יהו"ה שמים נעשו כו', כף
אתה בשתפות עמי, שדברוריק נעשו שמים וארץ.
ועוד, הבל ה' לב, ה' מתחלק לד"ו פרצופים, ד"ו, ד' ארבעת רגלי הפסא, ו' שש מעלות לכפסא.

אשרי הוא מי שיורש נשמה מפסא הכבוד הכלול מעשרה התקונים הללו, ועושה אותה כפסא ליהו"ה, שהשם של יהו"ה שהוא בדרך אצילות, לתקן לו האדם פסא לנשמתו, שפך פרשוהו הקדמונים, כל הנשמות גזורות מפסא הכבוד, ושם שורה השכינה העליונה, ואין ה' בלי י, ומשום כך פי יד על פס י"ה.

ו' שורה במטטרו"ן, וזהו רוח השכלי שהוא אצילות, ה' שורה באופן, וזו נפש השכלית בדרך אצילות, שיש נשמה ורוח ונפש שכלית ולא בדרך אצילות, אלא נאמר בהן גזורות, והם פסא ומלאך ואופן, אשריהם ישראל שמעלים ההכלים של התפלות בהם אל האותיות של הקדוש ברוך הוא והשכינה העליונה והתחתונה, ומשום זה יש הכל אשר נעשה על הארץ, ויש הכל של רשעים, שהם הכלים של שקר, ונוטלים אותם מלאכי חבלה, ונוטעים בהם רקיעים וארצות של שקר, ועליהם נאמר הכל המה מעשה תפתעים. קמו כלם והשתטחו לפניו, ואמרו, אלו לא באנו לעולם אלא לשמע את זה - די.)

לגרות אשר על ראשה, והן י"ה יו"ד ה"א, ו"ה וא"ו ה"א, והשבע כפולות בג"ד כפר"ת הם לבושים להם, וכלם עולים מהלב לפה, שבעה הכלים עולים, שבעה יורדים להשקות אותם, ומשום זה שבעה ושבעה מוצקות, שלשה הם גנוזים למעלה, שהלבושים שלהם אמ"ש, שהם אש מים רוח, הרי הם עשרה שעולים משלשים ושתים נתיבות, וינגדם הם עשר

אמירות, ושלשים ושנים אלהים של בראשית - הרי ארבעים ושתים. מהלב יוצאת אש, מכנפי הראה - רוח, מן המם - מים, והרוח אחוזה במים ואש ונעשה קול. כשאוחז במים נאמר בו

דברסיי, ו' (מלכים א י ט) שש מעלות לכפא, זכאה איהו מאן דירית נשמתא מכרסיי יקירא, כלילא מעשר תקונין אליו, ועבד לה כרסיי ליהו"ה, דשמא דיהו"ה דאיהו בארע אצילות, לתקנא ליה כרסיי בר נש לנשמתיה, דהכי אוקמוהו קדמאין, כל הנשמות גזורות מפסא הכבוד, ותמן שריא שכינתא עלאה, ולית ה' בלא י, ובגין דא (שמות יז טז) כי יד על כס י"ה.

ו' שריא במטטרו"ן, ודא איהו רוח השכלי דאיהו אצילות, ה' שריא באופן, ודא נפש השכלית בארע אצילות, דאית נשמה ורוח ונפש שכלית ולא בארע אצילות, אלא אתמר בהן גזורות, ואינון כפא ומלאך ואופן, זכאין אינון ישראל דסלקין הכלים דצלותין בהון, לגבי אתוון דקודשא בריך הוא ושכינתא עלאה ותתאה, ובגין דא (קהלת ה יד) יש הכל אשר נעשה על הארץ, ויש הכל דרשיעיא, דאינון הכלים דשקרא, ונטלון לון מלאכי חבלה, ונטעין בהון רקיעין וארעין דשקרא, ועליהו אתמר (ירמיה י טו) הכל המה מעשה תפתעים, (כאן חסר), קמו כלהו ואשתטחו קמיה, ואמרו אלו לא אתינא לעלמא, אלא למשמע דא די.)

(זכריה ד) לגרות אשר על ראשה, ואינון י"ה יו"ד ה"א, ו"ה וא"ו ה"א, ואינון שבע כפולות בג"ד כפר"ת (דף קד ע"ב) לבושין לון, וכלהו סלקין מלבא לפומא, שבע הכלים סלקין, שבע נחתין לאשקאה לון, ובגין דא (זכריה ד) שבעה ושבעה מוצקות, תלת אינון גניזין לעילא, דלבושין דלהון אמ"ש, דאינון אש מים רוח, הא אינון עשר דסלקין מל"ב נתיבות, ואינון לקבליהו עשר אמירן, ול"ב אלהי"ם דבראשית, הא מ"ב, מלבא נפיק אשא, מכנפי ריאה רוחא, ממוחא מיא, ורוחא אחיד במיא ואשא ואתעביד קול, כד אחיד במיא אתמר ביה (תהלים כט ג) קול יהו"ה על המים, כד אחיד באשא אתמר ביה (שם) קול

אמירות, ושלשים ושנים אלהים של בראשית - הרי ארבעים ושתים. מהלב יוצאת אש, מכנפי הראה - רוח, מן המם - מים, והרוח אחוזה במים ואש ונעשה קול. כשאוחז במים נאמר בו